

[Formanden]

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 55 B:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Statens forskudsudbetalinger af dagpenge og beregning af arbejdsgiverbidrag).

(Fremsat 7/11 84 som lovforslag nr. L 55. Første behandling 14/11 84. Betænkning 6/12 84. Anden behandling 11/12 84, hvor lovforslaget deltes i 2 lovforslag, nr. L 55 A og L 55 B).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om renter ved forsinket betaling, forsikringsaftaleloven m.v. (Ændring af morarentesatsen).

(Fremsat 10/10 84. Første behandling 24/10 84. Betænkning 6/12 84. Anden behandling 11/12 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 148 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om statsligt indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S med henblik på udlån til håndværk og mindre industri.

(Fremsat 3/10 84. Første behandling 11/10 84. Betænkning 7/12 84. Anden behandling 11/12 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 76 stemmer (KF, V, RV, CD og KrF) mod 73 (S, SF, VS og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om eliteidrættens fremme.

(Fremsat 3/10 84. Første behandling 9/10 84. Betænkning 6/12 84. Anden behandling 11/12 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal nok vare mig for at svinge mig for højt op og i det hele taget trække debatten for meget, men jeg synes, der er grund til lige at understrege et par ting i den eliteidrætslov, som vi nu forhåbentlig vedtager.

[Jimmy Stahr]

Jeg synes, vi har fået skabt en god lov, og jeg synes ikke mindst, det er vigtigt, at vi nu har fået bragt idrætten på linje med andre kulturområder. Ved at give idrætten en rammelov og et repræsentantskab har vi fået idrætten bragt på linje med teater, musik og film rent lovgivningsmæssigt, og derfor er jeg selvfølgelig også lidt ked af, at specielt SF kun vil gå halvvejen i denne sag og undlade at stemme til loven.

Jeg tror også, det bliver en bedre lov for breddeidrætten. Ved støttemæssigt at skille eliteidrætten ud bliver der bedre plads for den brede idræt, og det er der heldigvis også en del af den folkelige idræts folk der har fået øjnene op for.

Under alle omstændigheder og for at gøre vores stilling helt klar – det er nærmest derfor, jeg er gået herop – vil jeg sige følgende:

Hvis regeringen i den nærmeste fremtid eller i det hele taget fremover begynder at skære i breddeidrætten, vil socialdemokratiet og givetvis også andre partier øjeblikkeligt tage denne lov tilbage til folketinget og undersøge, hvordan vi kan overføre disse penge fra eliten til bredden. Nu har kulturministeren jo været så venlig at lære os, hvor vi kan skaffe nogle penge fra, og det skal vi selvfølgelig benytte os af.

Dette skal i og for sig ikke være en trussel, jeg vil nærmest kalde det et løfte. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at regeringen vil finde på det, ikke alene på grund af den ideelle baggrund, men også fordi regeringen kender den støtte, som idrætten har i befolkningen, og den skal vi og regeringen selvfølgelig gøre alt for at bevare.

Jeg synes også, at vi på enkelte områder har gjort loven bedre, endda bedre, end betænkningen var i sin tid. F.eks. når det drejer sig om repræsentantskabet, mener jeg, at det nye ændringsforslag, som kun VS og fremskridtspartiet var imod, har styrket både de aktive og den offentlige indsigt, og jeg er glad for, at vi ved at placere Idrættens Fællesråd i repræsentantskabet har fået anbragt en tappeventil for oplysninger til den brede idræt.

Så vil jeg gerne lægge et ord ind for, at også idrætspsykologien bliver repræsenteret på den ene eller den anden måde i repræsentantskabet. Jeg tror, det psykologiske aspekt i idrætten vil vokse de nærmeste år. Jeg siger dette for at understrege det menneskelige i

idrætten og ikke for at placere psykologer, der skal arbejde for resultatforbedringer. Det hele menneske i idrætten er stadig bedre end medaljerne.

Og så vil jeg slutte med at anbefale alle at stemme for lovforslaget, både for breddens skyld og for elitens skyld.

Tinning (VS):

Det var dog et imponerende hykleri så tidligt på dagen! »Det hele menneske i idrætten er bedre end medaljer«, siger hr. Jimmy Stahr. Hvad var det, vi diskuterede, da vi havde dette lovforslag til anden behandling? Det var holdningen til den enkelte eliteidrætsudøvers ytringsfrihed på idrætsbanen, hvor socialdemokratiet klart og konsekvent tog hr. Flemming Jensen og den sidende kulturminister i hånden og stemte imod. Man skal ikke ytre sig politisk på idrætsbanen, man skal bare tie stille, så skal hr. Jimmy Stahr nok ved festlige lejligheder stille sig op og snakke om det hele menneske i idrætten. Sikke noget plidder-pludder, undskyld, sikke noget vrøvl! Hvis det virkelig er socialdemokratiets opfattelse, at det hele menneske er det menneske, der ikke ytrer sig politisk, så længe de befinder sig på en idrætsbane, så siger jeg tak!

Så stiller hr. Jimmy Stahr sig oven i købet i dag herop – og det synes jeg næsten var imponerende – og gør sig til af at have medvirket til at få anbragt en repræsentant for Idrættens Fællesråd i dette repræsentantskab.

Sagen er for det første, at Idrættens Fællesråd ikke er nogen organisation, man kan repræsentere, men derimod et samtaleforum. For det andet har Idrættens Fællesråd ikke ønsket denne repræsentant. For det tredje bliver det eneste, der er kommet ud af dette, en masse vrøvl med lige præcis den dér konstruktion, og når hr. Jimmy Stahr så skal forklare det med, at her er der en tappeventil for oplysninger til den brede idræt, vil jeg da godt spørge – nej, jeg gider ikke engang høre svaret – men jeg vil godt sige, at jeg ville blive virkelig forundret, hvis hr. Jimmy Stahr ville fastholde, at den eneste måde, den brede idræt kan få oplysninger fra repræsentantskabet på, er ved denne særlige tappeventil. Det er da noget udsøgt sludder.

Tilbage er der vel egentlig kun at sige to ting. Den første er, at det er rigtigt, at vi i VS

[Tinning]

sammen med fremskridtspartiet stemte imod ændringsforslaget om repræsentantskabets sammensætning. Det var selvfølgelig ikke, fordi det gav øget indflydelse til de aktive, til ledere og trænere osv., men netop fordi denne fuldstændig grundløse konstruktion med Idrættens Fællesråd kom ind i billedet.

Til sidst er der vel egentlig kun to lykønskninger at aflevere, og det vil jeg da godt gøre på denne sorgens dag for den danske idræt.

Den ene lykønskning skal gå til kulturministeren. Jeg ved ikke, om kulturministeren selv har lavet arbejdet, men uanset hvem der nu har lavet det tunge, er det en kendsgerning, at det er lykkedes at få socialdemokratiet til at skrive under på noget, der ikke kan kaldes andet end en borgerlig idrætspolitik. Det er lykkedes at få dele af det radikale venstre til også at stemme for denne fuldstændig ukontrollerede og dårligt beskrevne støtte direkte til eliteidrættens. Det synes jeg der er grund til at ønske til lykke med, når man ser på tingene fra en borgerlig kulturministers side.

Der er også grund til at ønske Dansk Idræts-Forbund til lykke. Det er lykkedes Dansk Idræts-Forbund ikke alene at komme til højboards med kulturministeren og hr. Jimmy Stahr, men så sandelig også at få lavet lovforslaget præcis efter dets eget hoved, desværre så præcist, at en del af den brede idræt – og det gælder altså landets næststørste idrætsorganisation, DDGU – direkte har erklæret, at de er modstandere af forslaget i den foreliggende form. Det siger jeg selvfølgelig også for at minde de konservative om, at den almindelige pralen ved første behandling af, at dette er i overensstemmelse med idrættens ønsker, heller ikke holder i denne sag. Men som sagt et til lykke til Dansk Idræts-Forbund, et til lykke til kulturministeren og et håb om, at den brede, folkelige idræt forstår at udvikle sig og styrke sig endnu mere. Det er jo det, der egentlig er en smule perspektiv i.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg skal ikke gøre dette til en forfærdelig lang debat, men jeg vil bare sige, at når jeg og vi i SF har syntes, det var en god idé, at Idrættens Fællesråd kom ind i repræsentantskabet, skyldes det, at vi synes, det er kolos-

salt vigtigt, at de folkelige idrætsorganisationer får en mulighed for at være med til at sikre, at dette ikke går ud over breddeidrættens, og derfor vil jeg gerne herfra opfordre de mennesker, der har forbindelse med den folkelige idræt – og det gælder også mig selv – til, når vi møder dem, at sige til dem: »Gå ind og påvirk!« Det nytter ikke noget bare altid at holde sig udenfor og sige: det her går ud over os, så vi vil ikke røre ved det. Tværtimod – det ved vi da fra det politiske liv – er det vigtigt, at man går ind og prøver at påvirke.

I øvrigt vil jeg gentage, hvad jeg sagde sidst, at vi vil undlade at stemme til loven. Vi synes, der er sket nogle forbedringer, vi har fået nogle af vores ændringsforslag igennem, men vi synes ikke, loven er god nok. Vi havde gerne ventet, til vi havde haft diskussionen om breddeidrættens, og vi havde gerne set, at vores forslag om en gennemført yttingsret for spillerne blev gennemført. Nu skal vi selvfølgelig følge, hvordan det udvikler sig, og der er jo altid mulighed for at tage dette tilbage i folketinget og diskutere det igen.

Robert Pedersen (S):

Det kan ikke undre, at hr. Tinning går imod kvalitet, når det drejer sig om idræt. Hvis det havde gældt kvalitet i denne debat, ville hr. Tinning have stået op og sagt, at ud fra den grundholdning, som et venstresocialistisk parti har, måtte man med glæde have hilst det faktum velkommen, at man gør idrættens mindre afhængig af private penge ved at tildele den et beløb via statsmidlerne.

Det er jo et betragteligt skridt i retning af at gøre idrættens mindre afhængig af sponsorer, og det må da ethvert menneske, der påstår at have sit udgangspunkt i et socialistisk parti, hilse velkommen.

Så står hr. Tinning op og taler uden om det, der er det centrale, men jeg må sige, at jeg er overmåde begejstret for, at en række borgerlige partier er med til at yde nogle flere penge. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hr. Tinning gør ualmindelig meget ud af, om idrætsfolk har lov til at manifestere sig politisk. Det fremgik ikke af indlægget fra den ærede ordfører for mit parti, men han fik noget i hovedet af hr. Tinning.

[Robert Pedersen]

Der er ingen i denne sal, der har noget som helst imod, at hr. Tinnings gode partifæller i håndboldklubben HG Gladsaxe manifesterer sig politisk, men spørgsmålet er, med hvilken ret de kan gøre det i forbindelse med, at tilskuere kommer og skal overvære en håndboldkamp. Ville hr. Tinning eller andre synes, det var rigtigt, at skuespillerne ved Det kgl. Teater stod i deres balletkostumer og delte små løbesedler ud i forhallen, før man skulle ind og overvære deres forestilling? Ville man ikke betragte det som en utidig sammenblanding af kunst og politik? Derfor har vi som borgere selvfølgelig lov til at manifestere os, som vi vil, men vi har ikke lov til at sammenblende vores andre gøremål på en utidig måde med vor politiske stilling-tagen.

Det, der er sket nu, hr. Tinning, er en voldsom vending i, skal vi sige idrætspolitikken i Danmark, og når så hr. Tinning yderligere snakker om breddeidrætten, vil da enhver forstå, at nok så lille en håndsrækning til eliteidrætten, gør idrættens organisationer bedre i stand til at administrere andre formål, hvorved det indirekte også bliver en støtte til bredden. Derfor synes jeg ikke, at hr. Tinning vækkede os på en særlig god måde med sit første indlæg her i dag.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg har fuld forståelse for, at hr. Robert Pedersen er en optaget herre og af samme grund selvfølgelig ikke kan følge med i alle de idrætsdebatter, der holdes her i salen, og af samme grund kan han selvfølgelig heller ikke vide, hvad VS faktisk mener om de dele. Vi har jo holdt, som nogle vil vide, en række indlæg både under første og anden behandling, men jeg synes selvfølgelig, det ville have klædt hr. Robert Pedersen at indskrænke sine påstande blot en lille bitte smule.

Jeg vil godt sige, at den sjoveste var selvfølgelig den med partikammeraterne i håndboldlandsholdstruppen. Jeg vil spørge dem, om de – hvis nu hr. Robert Pedersen betaler deres kontingent, for det er nemlig højt hos os – overhovedet vil optræde som medlemmer. Jeg tvivler på det, men det kunne da være værd at overveje. Jeg vidste faktisk ikke, at der også var sådan nogle VSere dér, men sådan er der så meget.

Det andet er, at det er rigtigt, hr. Robert Pedersen, at vi i VS vender os imod den stigende kommerialisering af eliteidrætten. Det har vi sagt, jeg ved ikke hvor mange gange. Det er også rigtigt, at vi mener, at det offentlige bør føre en åben og konsekvent idrætspolitik, der sigter mod at bekæmpe kommerialiseringen. Det har vi også sagt masser af gange. Men det er jo ikke sådan, at bare fordi man fra statskassen hælder nogle penge over i en anden pose og siger: så kan I hygge jer, er det et egentligt angreb på kommerialiseringen.

Det, vi har kritiseret, er bl.a., at vi ikke er nået videre, end at det stadig er sådan, at man ikke har ret til at ytre sig politisk på idrætsbanen. Og jeg vil da godt sige til hr. Robert Pedersen: hvis jeg en dag skulle ind at kigge på noget ballet i Det kgl. Teater og stødte på en eller anden ballerina i gang med at uddele løbesedler, ville jeg synes, det var helt fint, og jeg ville bestemt ikke opfatte det som utidig sammenblanding af noget som helst.

Om det med Idrættens Fællesråd vil jeg godt sige, at jeg har forståelse for, at nogle har forsøgt at få den brede idræt repræsenteret i repræsentantskabet, men jeg mener, det er en dårlig idé, når de faktisk ikke engang selv vil. Det, jeg kritiserer, er: hvorfor så skrive Idrættens Fællesråd, som man jo ikke engang kan repræsentere? Hvorfor ikke skrive f.eks. DDS, GRI og DDGU, hvis man endelig ville? Vi vil altså stadig væk ikke.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Man ser ofte i idrætsorganisationernes medlemsblade påstanden om, at hver eneste gang folketinget fører en idrætspolitisk debat, er det snak og fine ord og ingen konkrete forslag, ingen konkrete handlinger. Jeg går ud fra, at den tale nu må forstumme efter den store og meget glædelige beslutning, som folketingets store flertal træffer i dag.

Et lovforslag med nogle helt konkrete forbedringer, først og fremmest for eliten, men i høj grad også med nogle muligheder for, at bredden kan få større spillerum – i overført betydning og måske også konkret. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi har fået et så bredt flertal i folketinget, som tilfældet er.

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg har naturligvis noteret mig hr. Jimmy Stahrs synspunkt, at et eventuelt indgreb mod breddeidrættens kunne føre til, at man tog lovforslaget om eliteidrættens tilbage i folketingsalen. Det kan man naturligvis altid gøre med et hvilket som helst lovforslag, men indtil videre ser vi altså et stort, bredt flertal bag forslaget om støtte til eliteidrættens.

Jeg vil gerne takke folketingets partier for den store indsats, der har været ydet. Det gælder ikke mindst hr. Tinning, hvis ihærdige indsats og spørgsmål i kulturudvalget har kostet hr. Tinning et stort arbejde, forstår jeg. Jeg er klar over, at hr. Tinning ikke regner besvarelse af spørgsmål for noget særligt arbejde, og det er jo så spørgsmålet, hvad man kan mene om det. Hr. Tinning har da i hvert fald ydet en ihærdig indsats, og det har vel også været nødvendigt, fordi man så totalt har skullet foretage en kovending i forhold til det, VS i sommer gik ind for.

I sommer blev der indgået en aftale mellem en lang række af folketingets partier, herunder VS, om, at kulturministeren skulle forberede et lovforslag ud fra de hovedretningslinjer, der lå i betænkningen om eliteidrættens fremme. Det må jeg sige til hr. Tinning, at jeg har gjort, og derfor er det med nogen forbløffelse, vi skal opleve, at VS har vendt totalt rundt. Det er VS' ret, det må man jo selv om. Jeg har bare svært ved at se, hvad der er sket i mellemtiden, der har fået VS til at ændre standpunkt. Men det er der jo ikke noget at gøre ved. Vi klarer jo altså også nok lovforslagets gennemførelse uden VS' hjælp.

Til gengæld synes jeg da, det er opmuntrende, at SF har besluttet sig for at undlade at stemme og derved dog give nogen accept af lovforslaget.

Jeg vil sige om det forslag, der ligger nu, at naturligvis kom det ikke til helt at se ud, som regeringen havde ønsket, men stadig væk er det et godt forslag, og det er nu i høj grad op til idrættens folk, idrættens organisationer, idrættens aktive, at leve op til de forventninger, der kunne ligge i forslaget, efter de retningslinjer, folketinget nu har lagt, og det vil jeg ønske idrættens alt muligt held og lykke med.

Endnu en gang tak til det store flertal af folketingets partier, som har besluttet at stemme for dette forslag.

Tinning (VS):

Kulturministeren tager fejl på op til flere punkter. Det første er, at jeg mener faktisk, der er lavet et meget imponerende stykke arbejde i kulturministeriet med udarbejdelsen af svarene til kulturudvalget. At det så hurtigt er lykkedes på så megen plads at sige så lidt, mener jeg faktisk er imponerende, og det vil jeg da godt udtrykke beundring for.

Så spørger kulturministeren: hvad er det dog, der er foregået, siden VS foretager en kovending? Det kan selvfølgelig forekomme lidt bagvendt, at det nu er en repræsentant for VS, der skal forsøge at forklare den siddende kulturminister, hvad politik er for noget, men jeg vil godt forsøge.

Det er faktisk sådan, at når der afgives en betænkning, så lægges der op til nogle politiske beslutninger, der skal træffes. Det, vi normalt sidder med, er et mere eller mindre gennemarbejdet beslutningsgrundlag, og dette har været godt og gennemarbejdet. Men det er sådan, og det har jo også været karakteristisk for denne betænkning, at en række steder er man veget uden om egentlige politiske konkretiseringer, selvfølgelig fordi det er svært, specielt når man ønskede at have en samlet idrætsverden.

Der lå altså på en række punkter nogle ting, vi som politikere var nødt til at tage stilling til, vi som politikere var nødt til at forsøge at konkretisere, og jeg har adskillige gange – jeg gentager det gerne – forklaret, præcis hvad det er for to punkter, der gør, at vi ikke kan medvirke. Det er jo rigtigt, som kulturministeren siger, at i princippet vil vi meget gerne være med til at yde statsstøtte til eliteidrættens, vi vil meget gerne være med til at sikre en mindre afhængighed af kommercielle interesser, sikre bedre vilkår for udøverne, sikre bedre muligheder for en ordentlig udvikling af idrættens osv., det vil vi godt, men selvfølgelig ikke for en hvilken som helst pris. Når vi sagde, at betænkningen bør danne grundlag for lovgivningen, så mente vi, at det, der lå dér, så meget rimeligt ud, men der kan selvfølgelig vise sig nogle problemer, hvad vi i øvrigt sagde dengang.

Og hvad er det så for problemer? Det ene er, at i betænkningen er man enige om, hos kulturministeren er man enige om, i alle politiske partier er man enige om, at dette ikke må gå ud over den såkaldte breddeidræt eller

[Tinning]

den folkelige idræt. Det kan man skrive i en betænkning, at det skulle det nødig, men som politikere er vi jo nødt til at gå videre end til at skrive under på, at det skulle det nødig. Vi må sige: hvordan sikrer vi, at det ikke sker? Dér har det betydning for mig, at landets næststørste idrætsorganisation, DDGU, er kommet i tvivl. Og dér har det betydning for venstresocialisterne, at Kommunernes Landsforening siger: vi kan ikke se, hvordan vi gør dette bedst muligt. Det er selvfølgelig afgørende. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at der ikke står noget i den betænkning – dér er man også gået uden om den varme grød – om den enkelte idrætsudøvers ret til at ytre sig politisk. Vi må selvfølgelig som politikere sige: accepterer vi, at man som idrætsudøver skal have lov til at have en mening også på idrætsplanet? Eller har vi en forestilling om, at eliteidrætsudøvere venligst må aflægge en del af deres personlighed, venligst må aflægge en del af deres sjæl, før de går på idrætspladsen?

Det er et meget enkelt spørgsmål, og svarene har også været meget enkle: hvis man er borgerlig, hvis man er socialdemokrat, så mener man, at selvfølgelig skal de da aflægge en del af deres sjæl; vi har nemlig ikke råd til andre tilstande, hævder man. Det er ikke et principielt synspunkt hos socialdemokratiet, man kan bare ikke finde 50 mill. kr. til at gøre det anderledes. Det er det, det handler om. Det mener jeg nu godt man kunne, og vi ville meget gerne have hjulpet. Dér har man givet et klart svar, og vi har givet et lige så klart svar.

Det er præcis de to punkter: faren for, at dette går ud over breddeidrættens, og at det ikke er lykkedes at sikre retten til at ytre sig politisk, der er afgørende for VS, og det er ikke det fjerneste i modsætning til, at betænkningen har været et godt arbejdsgrundlag.

Selvfølgelig kan vi blive uenige, men jeg synes, det er lidt ærgerligt, at socialistisk folkeparti har valgt at undlade at stemme til dette forslag. Jeg mener, at vedtagelsen i dag lige præcis er et udtryk for, at nu er der ved at komme kød på den idrætspolitiske diskussion og idrætspolitikens udvikling, og nu er der brug for en klar stillingtagen til, hvad vej vi skal gå. Derfor synes jeg, det er kedeligt, at SF vælger at undlade at stemme til noget, som jeg er enig i. Det er selvfølgelig bedre,

som det ligger nu, end da det kom fra kulturministeren, det er der ikke noget som helst overraskende i, men det er bestemt ikke særlig godt.

Til allersidst er der kun at sige, at når vi når til breddeidrættens, så skal det jo nok vise sig, at vi er tilbage, hvor kulturministeren troede at vi var taget af sted fra. Så er vi nemlig tilbage dér, hvor idrætsdebatterne er: den rene snak og plidder-pladder og god vilje og alt det dér. Det, kulturministeren vil sige ved den lejlighed – vent bare og se – er: støtten til den brede folkelige idræt må overvejende varetages lokalt. Så vil ministeren smile venligt og gå ned igen, og så kan eliteidrættens hygge sig med deres 11–33 mill. kr. årligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 120 stemmer (S, KF, V, CD, KrF, Dagmar Mørk Jensen (RV), Ole Vig Jensen (RV), Larsen-Ledet (RV) og Niels Helveg Petersen (RV)) mod 8 (VS, FP og Bernhard Bausgaard (RV)); 21 (SF og RV) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ændret overgangsbestemmelse for, hvornår enlige kvinder kan få forhøjet personfradrag).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 3/10 84. Første behandling 24/10 84. Betænkning 7/12 84. Anden behandling 11/12 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.